

Mozes

Van prins tot herder

Hans Vermeulen

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave

1. Een baby in gevaar

10. Mozes en Aäron voor de farao

19. Veertig jaar in de woestijn

2. Het biezenmandje

11. De tien plagen

20. De koperen slang

3. Opgegroeid als prins

12. Het eerste Pascha

21. Water uit de rots

4. Mozes kiest voor zijn volk

13. Door de Rode Zee

22. De nieuwe generatie

5. Vlucht naar Midjan

14. Water en manna

23. De laatste toespraken

6. Mozes wordt herder

15. God geeft de Tien Geboden

24. Jozua wordt leider

7. De brandende braamstruik

16. Het gouden kalf

25. Mozes op de berg Nebo

8. Ik zal met je zijn

17. De tabernakel

26. Wat kunnen wij van Mozes leren

9. Mozes terug naar Egypte

18. De twaalf verspieters

Hoofdstuk 1 - Een baby in gevaar

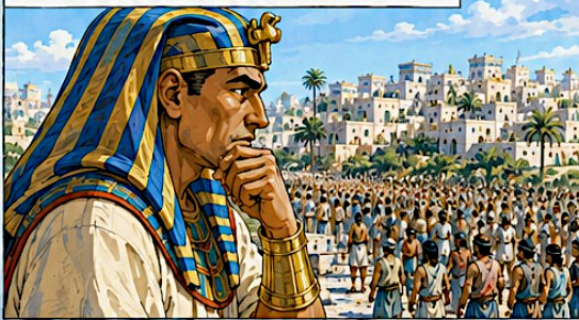
1 Lang geleden woonde het volk Israël in Egypte. Eerst hadden de Israëlieten het daar goed.

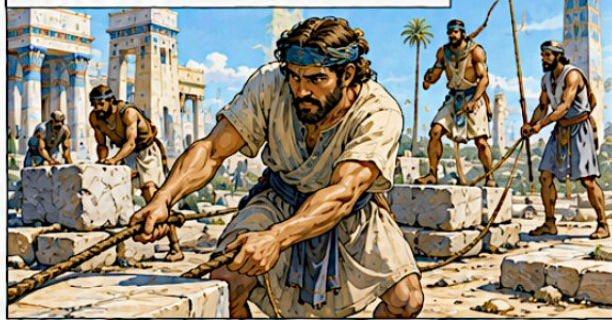
2 Maar na vele jaren kwam er een nieuwe farao. Die kende Jozef niet meer.

3 Hij werd bang dat het volk Israël te groot en te sterk zou worden.

4 Daarom moesten de Israëlieten als slaven hard werken.

5 Ze bouwden grote steden voor de farao. Het werk was zwaar. Toch bleef het volk groeien.

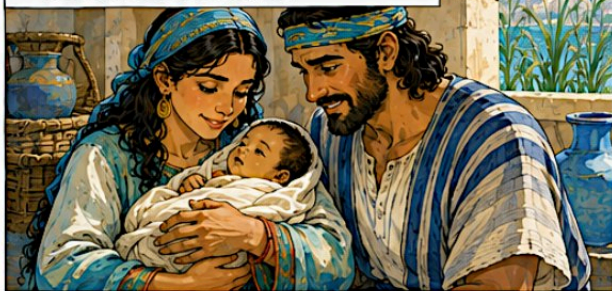
6 De farao werd steeds banger. Hij gaf een verschrikkelijk bevel. Alle pasgeboren jongetjes van de Israëlieten moesten in de rivier de Nijl worden gegooid.

7 In die tijd werd een jongetje geboren. Zijn ouders heetten Amram en Jochebed.

8 Toen zij hun baby zagen, wisten zij dat hij een bijzonder kind was. Ze wilden hem koste wat kost beschermen.

Hoofdstuk 1 - Een baby in gevaar

1 Drie maanden lang hielden zij hem verborgen. Maar een baby blijft niet stil.

2 Op een dag beseften zijn ouders dat ze hem niet langer konden verstoppen.

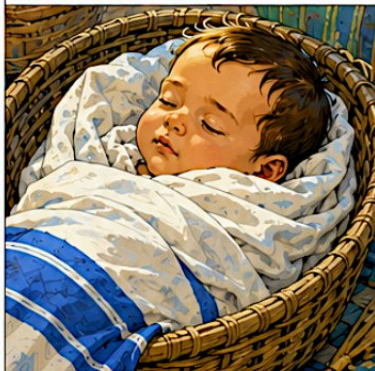
3 Toch gaven zij de moed niet op. Zij vertrouwden op God.

4 Hij zag hun verdriet en kende hun angst. Ook al leek alles hopeloos, God was al bezig met Zijn plan.

5 Dit kleine jongetje zou later Mozes gaan heten. Hij wist er zelf natuurlijk niets van. Maar God had een bijzondere taak voor zijn leven.

6 De ouders van Mozes konden hun baby niet langer verbergen. Dat maakte hen verdrietig.

7 Jochebed maakte een mandje van biezen. Zij maakte het waterdicht met pek en hars.

8 Daarna legde zij haar baby voorzichtig in het mandje.

9 Ze zette het mandje tussen het riet langs de oever van de rivier de Nijl.

Hoofdstuk 2 - Het biezenmandje

1 Daar kon het niet meteen wegdrijven. Mirjam, de grote zus van Mozes, bleef op een afstand staan.

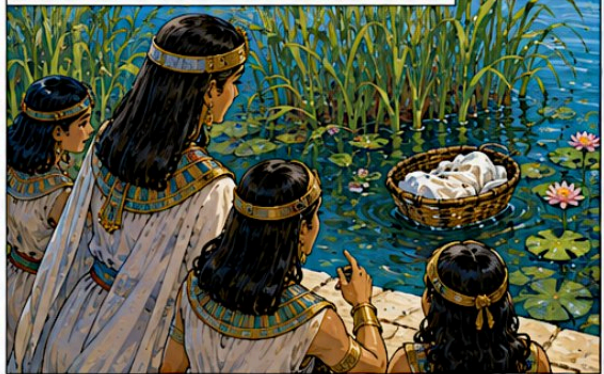
2 Zij wilde graag weten wat er zou gebeuren.

3 Niet veel later kwam de dochter van de farao naar de rivier om zich te wassen. Haar dienaressen liepen met haar mee.

4 Toen zag zij het mandje tussen het riet.

5 Ze liet het mandje halen.

6 Toen zij het opende, zag zij een klein jongetje. Op dat moment begon de baby te huilen.

7 De prinses kreeg medelijden. Ze zei: "Dit is een Hebreeuws kindje."

8 Mirjam liep naar haar toe. Zij vroeg: "Zal ik een Hebreeuwse vrouw zoeken die voor de baby kan zorgen?"

Hoofdstuk 2 Het biezenmandje

1 "Ja," antwoordde de prinses.

2 Mirjam rende snel naar huis en haalde haar moeder.

3 Zonder dat de prinses het wist, bracht God de eigen moeder van Mozes weer bij haar zoon.

4 De prinses zei tegen Jochebed: "Zorg voor dit kind. Ik zal je ervoor betalen."

5 Zo mocht Jochebed haar eigen zoon verzorgen.

6 Toen Mozes groter werd, bracht zij hem terug naar het paleis.

7 De prinses nam hem als haar eigen zoon aan. Zij gaf hem de naam Mozes. Dat betekent: uit het water gehaald.

8 Niemand kon toen vermoeden wat God met deze jongen zou gaan doen.

9 Maar God had Zijn plan geen moment uit het oog verloren.

Hoofdstuk 3 Opgegroeid als prins

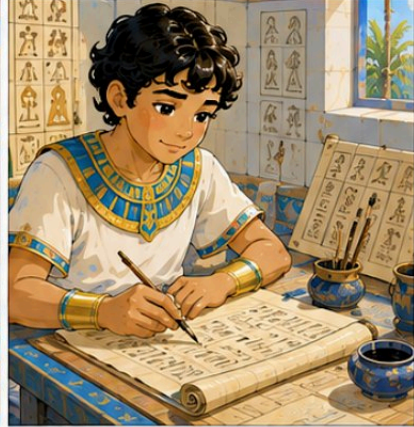
1 De dochter van de farao nam Mozes als haar eigen zoon aan. Hij kreeg mooie kleren, goed eten.

2 En een kamer in het grote paleis. Iedereen zag hem als een Egyptische prins.

3 Mozes kreeg een goede opleiding. Hij leerde lezen en schrijven.

4 Hij leerde rekenen en kreeg les over de sterren, de natuur en het bestuur van Egypte.

5 Hij werd een slimme en sterke man. Maar diep vanbinnen wist Mozes dat hij niet echt een Egyptenaar was.

6 Hij hoorde bij het volk Israël. Zijn eigen volk moest iedere dag als slaven hard werken. Dat deed hem pijn.

7 God gebruikte de jaren in het paleis om Mozes voor te bereiden. Later zou hij die kennis goed kunnen gebruiken.

8 Hij zou het volk Israël uit Egypte leiden. Daar had hij veel praktische kennis voor nodig.

9 Mozes wist dat zelf nog niet. Maar God was stap voor stap bezig met Zijn plan.

Hoofdstuk 4 Mozes kiest voor zijn volk

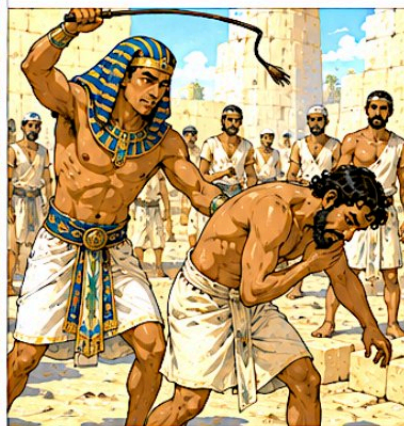
1 Mozes was inmiddels een volwassen man geworden. Hij woonde nog steeds in het paleis van de farao.

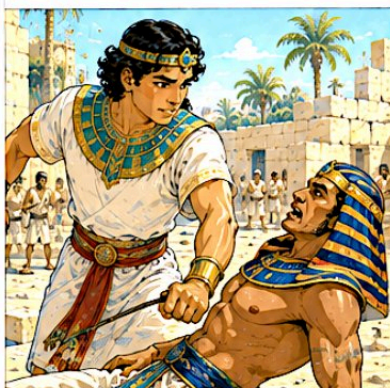
2 Toch vergat hij zijn eigen volk niet. Hij wist dat de Israëlieten iedere dag als slaven moesten werken.

3 Op een dag ging Mozes kijken hoe het met hen ging. Hij zag hoe een Egyptische opzichter een Israëlitische slaaf hard sloeg.

4 Mozes keek om zich heen. Toen hij dacht dat niemand hem zag, sloeg hij de Egyptenaar dood.

5 Daarna verborg hij het lichaam onder het zand.

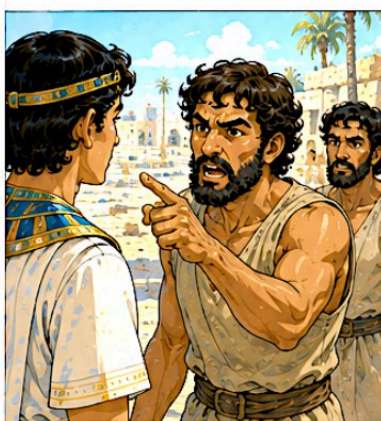
6 De volgende dag ging Mozes opnieuw naar zijn volk. Hij zag twee Israëlieten met elkaar vechten.

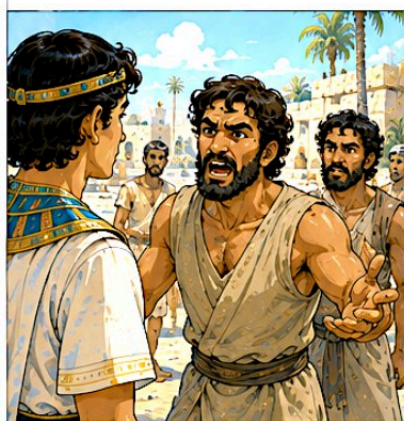
7 Mozes zei: "Waarom sla je iemand uit je eigen volk?"

8 Maar de man antwoordde: "Wie heeft jou onze leider of rechter gemaakt?"

9 Wil je mij soms ook doden, zoals je de Egyptenaar hebt gedood?"

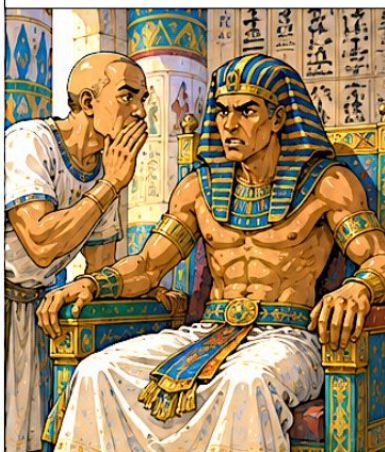

Hoofdstuk 4 Mozes kiest voor zijn volk

1 Mozes schrok. Hij begreep dat zijn geheim bekend was geworden.

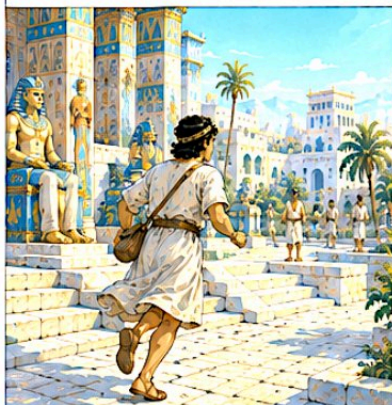
2 Niet veel later hoorde ook de farao wat er was gebeurd.

3 Hij wilde Mozes laten doden.

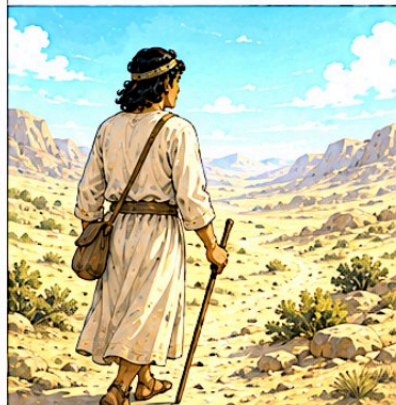
4 Mozes vluchtte zo snel mogelijk uit Egypte. Hij liet het paleis achter zich.

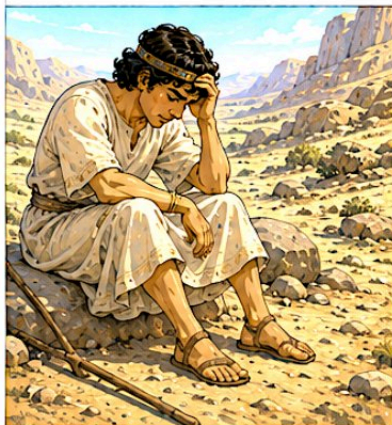
5 Hij liet ook zijn mooie kleren, zijn rijkdom en zijn hoge plaats achter.

6 Zo kwam Mozes terecht in de woestijn van Midjan.

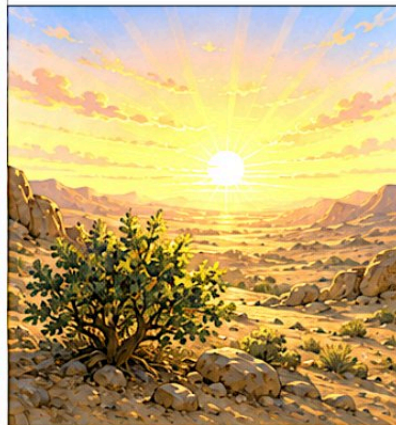
7 Voor Mozes leek alles mislukt. Hij had zijn volk willen helpen. Maar nu was hij alles kwijt.

8 Toch had God Zijn plan niet veranderd. Mozes dacht dat zijn leven voorbij was.

9 Maar God begon juist aan een nieuw hoofdstuk.

Hoofdstuk 5 Mozes vlucht naar Midjan

1 Mozes wist niet waar hij aartoe moest. Alleen één ding wist hij zeker: hij kon niet terug.

2 Na een lange reis kwam Mozes in het land Midjan. Hij ging bij een waterput zitten om uit te rusten.

3 Niet veel later kwamen zeven jonge vrouwen naar de put.

4 Zij wilden water putten voor de schapen van hun vader.

5 Maar een paar herders joegen hen weg. Mozes zag wat er gebeurde.

6 Hij bleef niet zitten. Hij stond op en hielp de vrouwen. Daarna gaf hij ook hun schapen te drinken.

7 De vrouwen gingen eerder dan gewoonlijk naar huis. Hun vader, Jetro, vroeg verbaasd: "Waarom zijn jullie vandaag zo vroeg terug?"

8 Zij vertelden over de Egyptische man die hen had geholpen.

9 Jetro zei: "Waarom hebben jullie hem daar laten zitten? Nodig hem uit om met ons te eten."

Hoofdstuk 5 Mozes vlucht naar Midjan

1 Mozes ging met hen mee.
Hij voelde zich welkom in het
huis van Jetro.

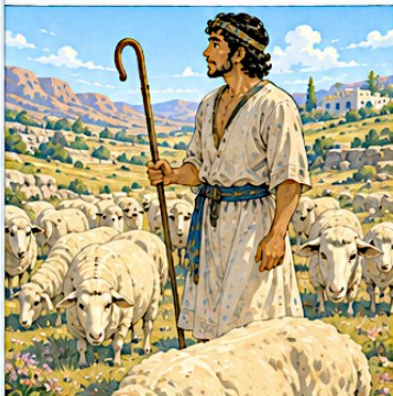
2 Na verloop van tijd trouwde Mozes
met Sippora, een dochter van Jetro.

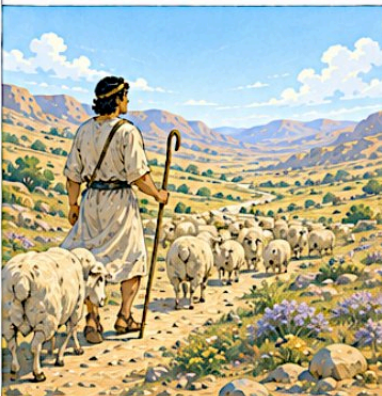
3 Samen kregen zij een zoon.
Mozes gaf hem de naam Gersom.
Dat betekent: Ik ben een
vreemdeling in een vreemd land.

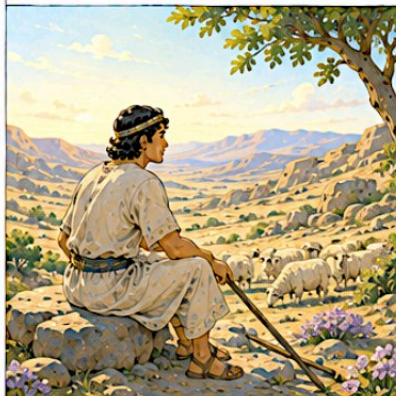
4 Mozes was nu geen prins meer.
Hij werd herder van de schapen
van zijn schoonvader.

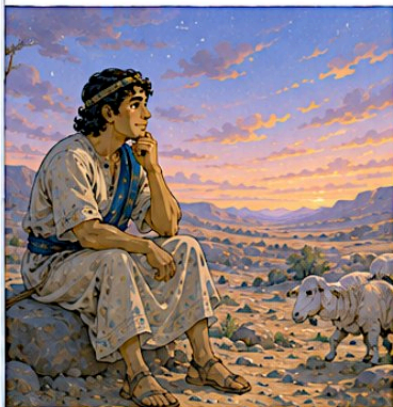
5 Veertig jaar lang zorgde hij
iedere dag voor de kudde.
Hij liep door de stille woestijn.

6 Daar leerde hij geduldig wachten.

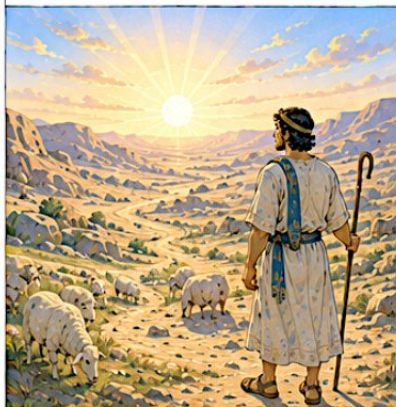
7 Misschien dacht Mozes dat
God hem vergeten was.
Maar God was hem niet vergeten.

8 Juist in die lange jaren maakte
God van een trotse prins een
nederige herder.

9 En precies zo iemand kon God
straks gebruiken.

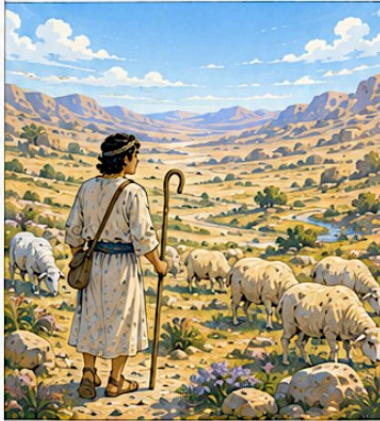

Hoofdstuk 6 Mozes wordt herder

1 Elke dag trok Mozes met de schapen de woestijn in. Hij zocht gras en water voor de kudde.

2 Soms liep hij urenlang zonder iemand tegen te komen. Alleen de schapen, de bergen en de uitgestrekte woestijn waren om hem heen.

3 Mozes had veel tijd om na te denken. Veertig jaar eerder had hij in een prachtig paleis gewoond. Nu sliep hij vaak onder de sterrenhemel.

4 Misschien vroeg Mozes zich af waarom God hem deze weg had laten gaan. Misschien dacht hij dat zijn leven nooit meer bijzonder zou worden.

5 Maar God was Mozes niet vergeten.

6 In Egypte leden de Israëlieten nog steeds onder de slavernij. Zij riepen tot God om hulp. God hoorde hun gebeden.

7 Hij dacht aan Zijn belofte aan Abraham, Isaak en Jakob. God bereidde Mozes voor op zijn grote taak.

8 Hij leerde Mozes wat een herder doet. Een goede herder let op zijn schapen. Hij beschermt ze, zoekt ze als ze verdwalen

9 en brengt ze naar veilig water. God leerde hem precies wat hij later nodig zou hebben. Niet voor schapen, maar voor het volk Israël.

Hoofdstuk 7 De brandende braamstruik

1 Op een dag bracht hij de kudde naar de berg Horeb. Die berg werd ook wel de berg van God genoemd.

2 Terwijl Mozes daar liep, zag hij iets heel bijzonders. Een braamstruik stond in brand. Dat was op zichzelf niet vreemd.

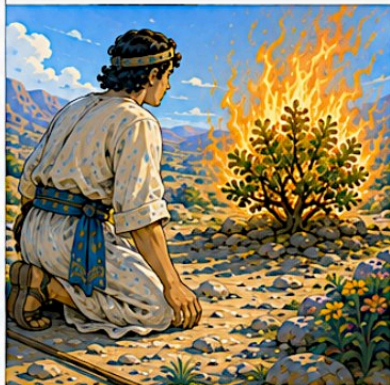
3 Door de hitte kon een struik zomaar vlam vatten. Maar deze struik bleef branden zonder te verbranden.

4 Mozes bleef staan en keek verwonderd. Hij zei tegen zichzelf: "Ik ga eens kijken waarom die struik niet verbrandt."

5 Toen Mozes dichterbij kwam, sprak God vanuit de struik. "Mozes! Mozes!" Mozes antwoordde: "Hier ben ik."

6 God zei: "Kom niet dichterbij. Trek je sandalen uit, want de plaats waarop je staat is heilige grond." Mozes deed wat God zei.

7 Daarna sprak God opnieuw. "Ik ben de God van je vader, de God van Abraham, Isaak en Jakob."

8 Toen Mozes dat hoorde, verborg hij zijn gezicht. Hij durfde niet naar God te kijken.

9 Na veertig stille jaren sprak God opnieuw tot Mozes.

Hoofdstuk 8 Ik zal met je zijn

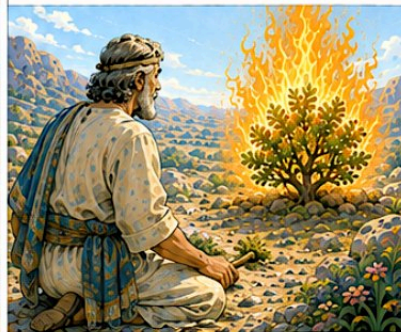
1 God sprak verder met Mozes vanuit de brandende braamstruik. Hij zei: "Ik heb gezien hoe slecht mijn volk in Egypte behandeld wordt."

2 Ik heb hun verdriet gehoord. Ik weet hoeveel zij moeten lijden." God kende de pijn van Zijn volk. Geen traan was Hem ontgaan.

3 Toen zei God: "Ik ben gekomen om mijn volk uit Egypte te bevrijden. Ik zal hen brengen naar een mooi en vruchtbaar land."

4 Mozes luisterde aandachtig. Toen kwam de grote verrassing. God zei: "Ga nu naar de farao."

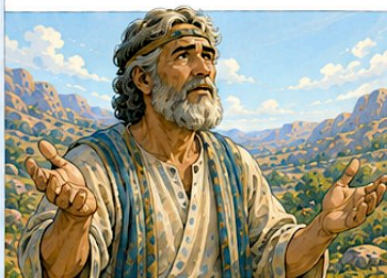
5 Jij moet mijn volk uit Egypte leiden."

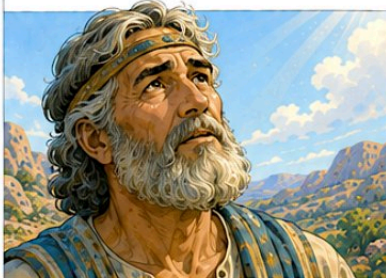
6 Mozes schrok. Hij keek naar zichzelf en dacht aan zijn verleden. Hij zei: "Wie ben ik dat ik naar de farao zou gaan?"

7 Waarom zou ik het volk uit Egypte kunnen leiden?" God gaf Mozes geen lange uitleg.

8 Hij zei eenvoudig: "Ik zal met je zijn." Dat waren woorden die Mozes nooit meer zou vergeten.

9 God vroeg niet aan Mozes om alles alleen te doen. Hij beloofde dat Hij Zelf met hem mee zou gaan.

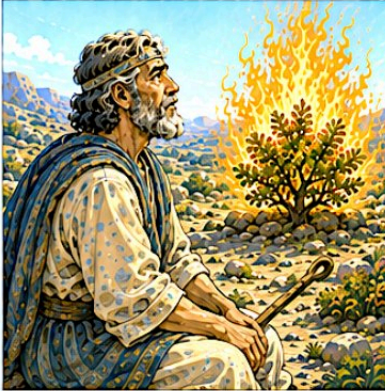

10 God zei: "Wanneer je het volk uit Egypte hebt geleid, zullen jullie Mij op deze berg dienen."

Hoofdstuk 9 Mozes terug naar Egypte

1 Mozes had lang met God gesproken bij de brandende braamstruik. Hij wist nu wat God van hem vroeg.

2 Toch vond hij het nog steeds spannend. Maar Mozes besloot God te gehoorzamen.

3 Hij ging terug naar zijn schoonvader Jetro.

4 Mozes zei: "Ik wil teruggaan naar mijn familie in Egypte. Ik wil zien of zij nog leven."

5 Jetro antwoordde: "Ga in vrede."

6 God zei tegen Mozes: "Je kunt gerust teruggaan. De mensen die je wilden doden, leven niet meer."

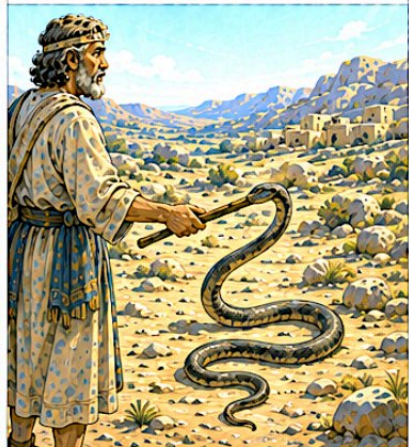
7 Toen nam Mozes zijn vrouw Sippora en zijn kinderen mee. Zij gingen op weg naar Egypte.

8 Mozes nam ook de staf mee die God hem had aangewezen.

9 Die staf zou later een teken worden van Gods macht. Mozes kon hem in een slang laten veranderen.

Hoofdstuk 9 Mozes terug naar Egypte

1 Onderweg sprak God opnieuw met Mozes. Hij vertelde dat Hij het hart van de farao hard zou maken.

2 Toch moest Mozes blijven doen wat God van hem vroeg.

3 Niet ver van de berg van God ontmoette Mozes zijn broer Aäron. God had Aäron gestuurd om Mozes tegemoet te gaan.

4 Toen de broers elkaar zagen, vielen zij elkaar om de hals.

5 Wat zullen zij blij zijn geweest elkaar na zoveel jaren weer te ontmoeten.

6 Mozes vertelde alles wat God had gezegd. Ook liet hij de wondertekens zien die God hem had gegeven.

7 De stok die op de grond viel en veranderde in een slang. De slang die weer veranderde in de stok, toen hij hem opraapte.

8 Zijn hand die melaats werd en daarna weer gezond.

9 Samen gingen zij naar de oudsten van het volk Israël. Aäron vertelde wat God had beloofd. Mozes deed de wondertekens.

10 Toen geloofde het volk dat God hen niet vergeten was. Zij bogen hun hoofd en aanbaden God.

Hoofdstuk 10 Mozes en Aäron voor de Farao

- 1** Mozes en Aäron gingen samen naar het paleis van de farao.

- 2** Na veertig jaar stond Mozes opnieuw in het paleis waar hij als prins was opgegroeid.

- 3** Nu kwam hij niet als prins. Hij kwam als boodschapper van God.

- 4** Mozes en Aäron zeiden tegen de farao: "Dit zegt de Heer, de God van Israël: Laat mijn volk gaan."

- 5** Zij moeten Mij in de woestijn een feest ter ere van Mij vieren."

- 6** Maar de farao antwoordde: "Wie is die Heer? Waarom zou ik naar Hem luisteren? Ik laat het volk niet gaan."

- 7** Toch bleven Mozes en Aäron rustig. Zij vertelden opnieuw wat God had gezegd.

- 8** De farao werd boos. Hij dacht dat de Israëlieten te veel vrije tijd hadden.

Hoofdstuk 10 Mozes en Aäron voor de Farao

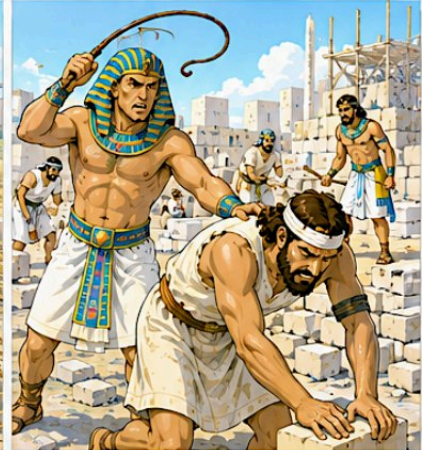
1 Daarom maakte hij hun werk nog zwaarder. De Israëlieten moesten nog steeds evenveel stenen maken.

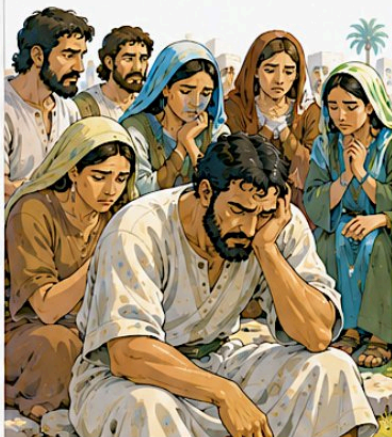
2 Maar voortaan moesten zij zelf ook stro zoeken.

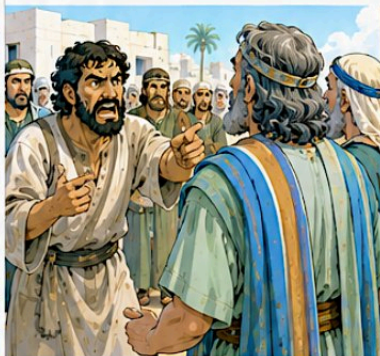
3 Dat was bijna onmogelijk. De opzichters sloegen de Israëlitische arbeiders als zij hun werk niet afkregen.

4 Het volk werd moedeloos.

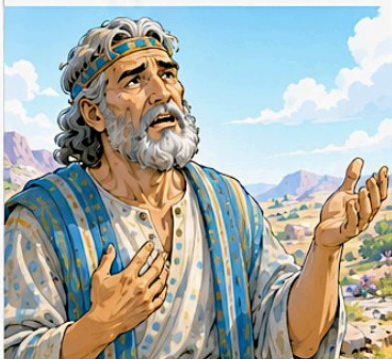
5 Sommige Israëlieten werden zelfs boos op Mozes en Aäron. Zij zeiden: "Door jullie behandelt de farao ons nog slechter."

6 Mozes begreep er niets van. Hij bad tot God. "Heer, waarom laat U dit gebeuren?"

7 Waarom hebt U mij eigenlijk gestuurd?" Het leek alsof alles alleen maar moeilijker werd.

8 Maar God was Zijn plan niet vergeten. De bevrijding zou komen.

9 Alleen niet op de manier die Mozes had verwacht.

Hoofdstuk 11 De tien plagen

1 Mozes en Aäron gingen steeds weer naar de farao. Telkens zeiden zij: "Dit zegt de Heer: Laat Mijn volk gaan."

2 Maar de farao bleef weigeren. Hij dacht dat hij machtiger was dan God.

3 Toen stuurde God een plaag over Egypte. Het water van de Nijl veranderde in bloed. De vissen gingen dood en het water rook vies.

4 Maar de farao luisterde niet.

5 Daarna kwamen er kikkers. Ze zaten overal: in de huizen, in de bedden en zelfs in de ovens.

6 Toen de kikkers weer verdwenen, luisterde de farao nog steeds niet.

7 Daarna kwamen muggen en steekvliegen.

8 Het vee werd ziek.

Hoofdstuk 11 De tien plagen

1 Mozes en Aäron gingen steeds weer naar de farao. Telkens zeiden zij: "Dit zegt de Heer: Laat Mijn volk gaan."

2 Maar de farao bleef weigeren. Hij dacht dat hij machtiger was dan God.

3 Toen stuurde God een plaag over Egypte. Het water van de Nijl veranderde in bloed. De vissen gingen dood en het water rook vies.

4 Maar de farao luisterde niet.

5 Daarna kwamen er kikkers. Ze zaten overal: in de huizen, in de bedden en zelfs in de ovens.

6 Toen de kikkers weer verdwenen, luisterde de farao nog steeds niet.

7 Daarna kwamen muggen en steekvliegen.

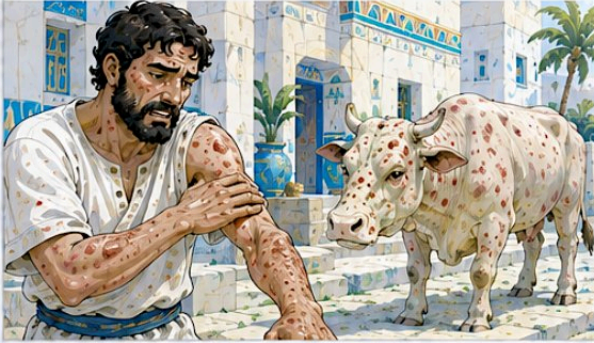

8 Het vee werd ziek.

Hoofdstuk 11 De tien plagen

1 Mensen en dieren kregen pijnlijke zweren.

2 Er viel een zware hagelbui die de akkers vernielde.

3 Sprinkhanen aten op wat nog was overgebleven.

4 Daarna werd het drie dagen donker in heel Egypte.

5 Steeds opnieuw waarschuwde Mozes de farao.
Steeds opnieuw zei de farao: "Nee."
Zijn hart werd steeds harder.

6 Toen kondigde God de laatste en zwaarste plaag aan.
Alle oudste zonen in Egypte zouden sterven.

7 Alleen de huizen waar God bescherming gaf,
zouden gespaard blijven.

8 God liet met de plagen zien dat
Hij de macht had. Niet de farao.
Niet de Egyptische goden.

9 Alleen de Heer is de levende God.

Hoofdstuk 12 Het eerste Pascha

- 1** Na negen plagen bleef de farao weigeren om het volk Israël te laten gaan.

- 2** Toen vertelde God aan Mozes dat er nog één laatste plaag zou komen.

- 3** Die nacht zou de oudste zoon in elk Egyptisch gezin sterven. Maar God wilde Zijn eigen volk beschermen.

- 4** Hij gaf Mozes en Aäron bijzondere aanwijzingen.

- 5** Elk gezin moest een jong lam uitzoeken. Het dier mocht geen gebreken hebben.

- 6** Op de avond moest het lam worden geslacht.

- 7** Met een bosje hysop moesten de mensen wat van het bloed aan de deurposten en de bovendorpel van hun huis strijken.

- 8** Daarna moesten zij het vlees van het lam eten.

Hoofdstuk 12 Het eerste Pascha

- 1** Ze moesten hun schoenen aantrekken, hun mantel omdoen en hun wandelstok vasthouden.

- 2** Ze moesten klaar zijn om te vertrekken. God zei: "Als Ik het bloed zie, zal Ik jullie huis voorbijgaan."

- 3** Die nacht gebeurde precies wat God had gezegd. In alle huizen waar geen bloed aan de deurposten zat, stierf de oudste zoon.

- 4** Maar in de huizen van de Israëlieten bleef iedereen leven. God hield Zijn belofte.

- 5** De farao schrok enorm. Nog diezelfde nacht liet hij Mozes en Aäron roepen.

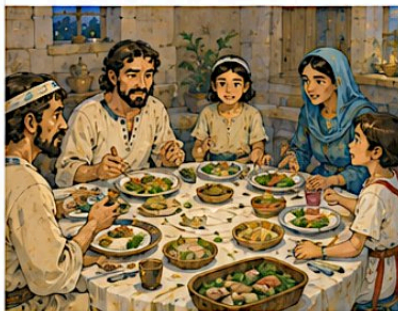
- 6** Hij zei: "Ga weg. Verlaat Egypte. Neem jullie vrouwen, kinderen en dieren mee. Dien de Heer."

- 7** Na honderden jaren kwam er eindelijk een einde aan de slavernij. God had Zijn volk bevrijd.

- 8** Vanaf dat moment vierden de Israëlieten ieder jaar het Pascha.

- 9** Zo bleven zij zich herinneren hoe God hen had gered.

Hoofdstuk 13 Door de Rode Zee

- 1** De farao had eindelijk toestemming gegeven.
De Israëlieten verlieten Egypte.

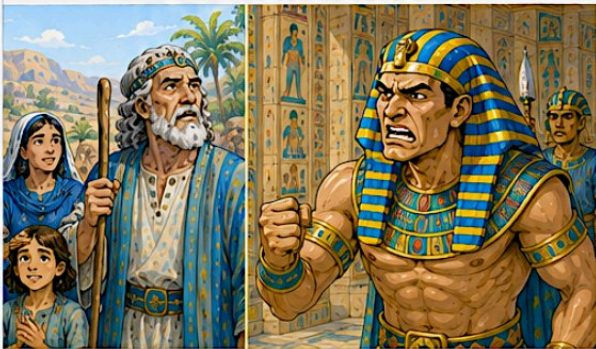
- 2** Na honderden jaren van slavernij waren zij
eindelijk vrij. God ging met hen mee.

- 3** Overdag wees een wolkkolom de weg.
's Nachts gaf een vuurkolom licht.

- 4** Zo wist het volk dat God dichtbij was.
Maar niet lang daarna kreeg de farao spijt.

- 5** Hij liet zijn strijdswagens klaarmaken en ging
met zijn leger achter de Israëlieten aan.

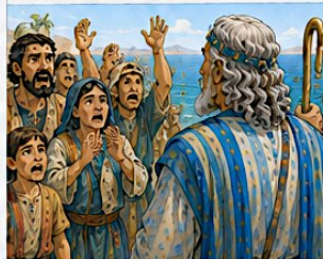
- 6** Toen het volk de Egyptische soldaten zag aankomen,
werd iedereen bang.

- 7** Voor hen lag de Rode Zee. Achter hen kwam het leger
van de farao steeds dichterbij.

- 8** Er leek geen uitweg meer te zijn.
De mensen riepen tegen Mozes:
"Waarom hebt u ons uit Egypte
meegenomen?"

- 9** Nu zullen wij hier sterven!"

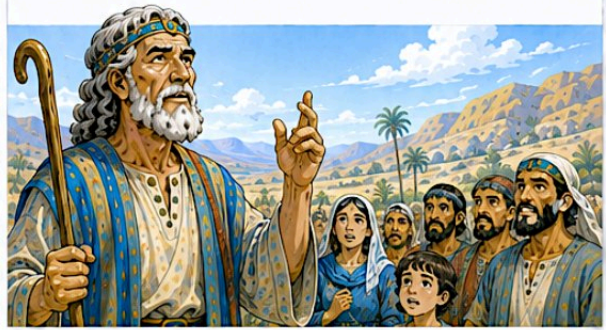

Hoofdstuk 13 Door de Rode Zee

1 Maar Mozes bleef rustig. Hij zei:
"Wees niet bang. Blijf op je plaats staan."

2 Vandaag zullen jullie zien hoe de Heer jullie redt."

3 God zei tegen Mozes dat hij zijn staf
over de zee moest uitstrekken.
Toen gebeurde er een groot wonder.

4 Een sterke oostenwind blies de hele nacht.
Het water week uiteen.

5 Er ontstond een droge weg door de zee.
Links en rechts stond het water als hoge muren.

6 De Israëlieten liepen veilig naar de overkant.
Daarna gingen ook de Egyptische soldaten de zee in.

7 Toen stak Mozes opnieuw zijn staf uit.
Het water kwam terug.

8 De strijdswagens en de soldaten
verdwenen in de zee. Het volk
Israël was veilig.

9 Aan de overkant zongen Mozes en het volk
een lied. Zij dankten God, omdat Hij hen
had gered.

Hoofdstuk 14 Water en manna

- 1** Na de doortocht door de Rode Zee reisde het volk Israël verder door de woestijn.

- 2** Er waren geen steden. Er waren geen akkers. En er was bijna geen water.

- 3** Na drie dagen vonden de Israëlieten eindelijk een waterbron. Maar toen zij ervan wilden drinken, bleek het water bitter te zijn.

- 4** De mensen begonnen te mopperen. "Wat moeten wij nu drinken?"

- 5** Mozes bad tot God. God wees hem een stuk hout aan.

- 6** Toen Mozes het hout in het water gooide, werd het water goed om te drinken.

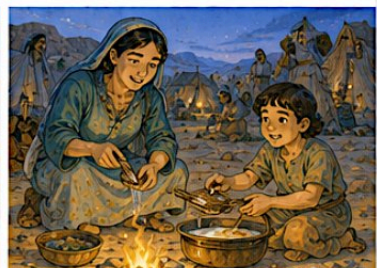
- 7** Later kwamen de Israëlieten opnieuw en een droge streek. Nu hadden zij ook bijna geen eten meer.

- 8** Weer begonnen de mensen te klagen. "Was het maar zoals in Egypte. Daar hadden we tenminste genoeg te eten."

- 9** God werd niet boos. Hij zorgde opnieuw voor Zijn volk. 's Avonds kwamen er grote groepen kwartels naar het kamp.

Hoofdstuk 14 Water en manna

- 1** De volgende morgen lag er een dunne laag witte korrels op de grond.

- 2** De mensen vroegen: "Wat is dat?" Daarom kreeg het de naam manna. Dat betekent: "Wat is dat?"

- 3** Mozes zei: "Dit is het brood dat de Heer jullie geeft."

- 4** Iedere morgen mochten de mensen precies genoeg manna verzamelen voor één dag. Niet meer.

- 5** Wie toch extra bewaarde, ontdekte de volgende morgen dat het bedorven was.

- 6** Alleen op de dag vóór de sabbat mochten zij twee keer zoveel verzamelen.

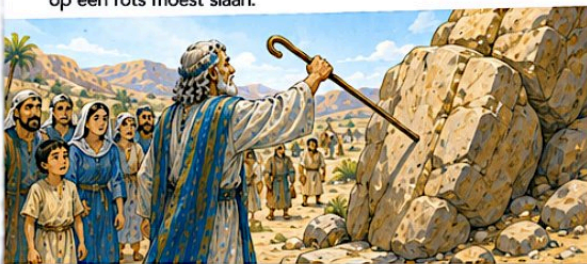
- 7** God wilde dat Zijn volk iedere dag opnieuw op Hem zou vertrouwen.

- 8** Toen het volk later weer zonder water kwam te zitten, mopperden zij opnieuw.

- 9** God zei tegen Mozes dat hij met zijn staf op een rots moest slaan.

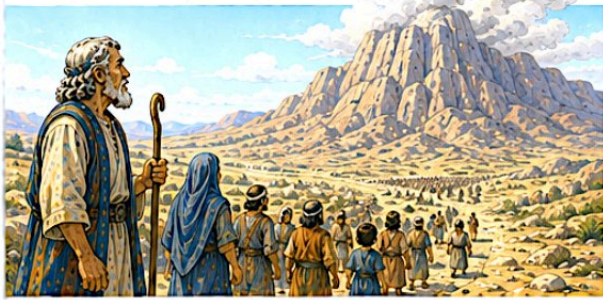

- 10** Er stroomde water uit de rots. Iedereen kon drinken.

Hoofdstuk 15 God geeft de Tien Geboden

- 1** Na enkele maanden kwamen de Israëlieten bij de berg Sinaï.

- 2** Daar sloegen zij hun tenten op.

- 3** Mozes ging de berg op. God sprak met hem. Hij zei: "Jullie hebben gezien hoe Ik jullie uit Egypte heb bevrijd.

- 4** Nu wil Ik dat jullie Mijn volk zijn." Het volk antwoordde: "Alles wat de Heer zegt, zullen wij doen."

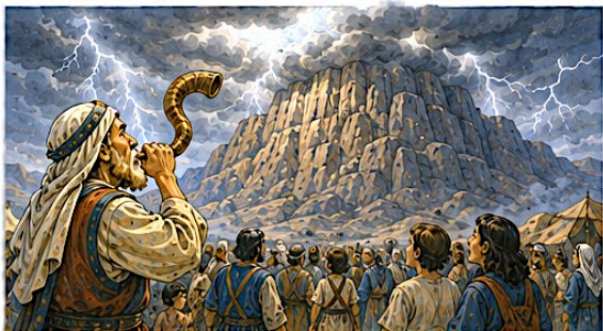
- 5** God vroeg de mensen zich voor te bereiden. Op de derde dag gebeurde er iets indrukwekkends.

- 6** Er klonk donder. Bliksem flitste langs de berg. Een dikke wolk bedekte de top.

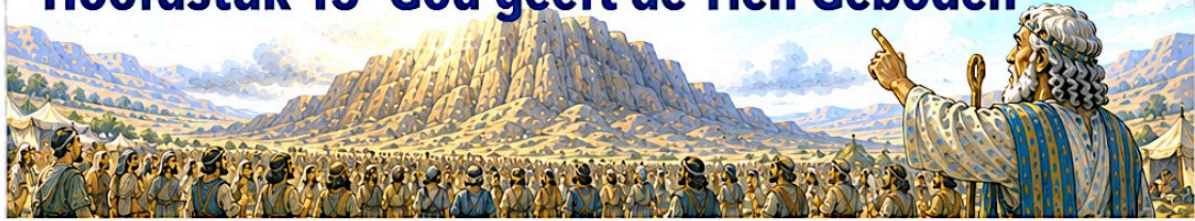
- 7** Er klonk een luid geluid van een ramshoorn. De hele berg beefde.

- 8** Het volk werd stil van ontzag. God sprak tot Zijn volk.

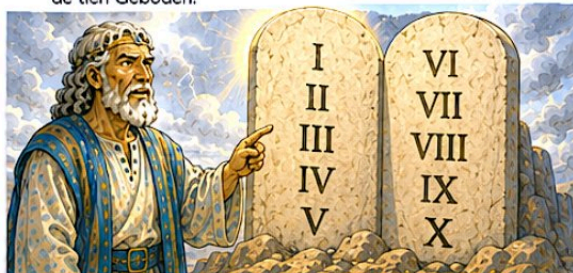
Hoofdstuk 15 God geeft de Tien Geboden

- 1** Hij begon met deze woorden:
"Ik ben de Heer, jullie God.
Ik heb jullie uit Egypte bevrijd."

- 2** Daarna gaf God de Tien belangrijke leefregels: de tien Geboden.

- 3** Hij zei dat Zijn volk geen andere goden mocht dienen.

- 4** Zij mochten Zijn naam niet misbruiken.

- 5** Zij moesten de rustdag heilig houden.

- 6** Kinderen moesten hun vader en moeder eren.

Hoofdstuk 15 God geeft de Tien Geboden

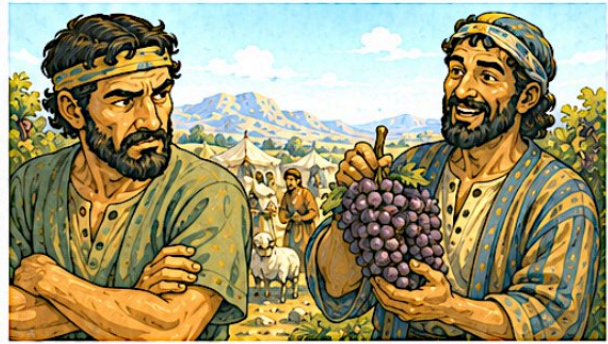
- 1** Mensen mochten niet doden, niet stelen en niet liegen.

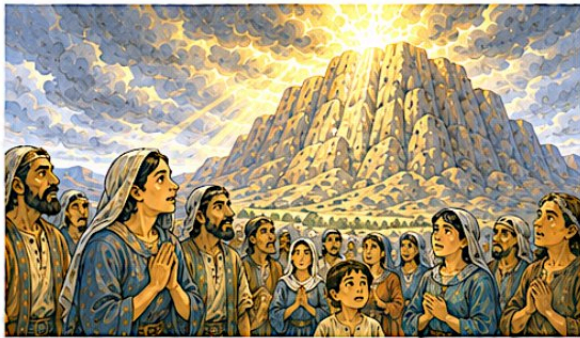
- 2** Zij moesten trouw zijn aan elkaar.

- 3** Ook mochten zij niet jaloers zijn op wat van een ander was.

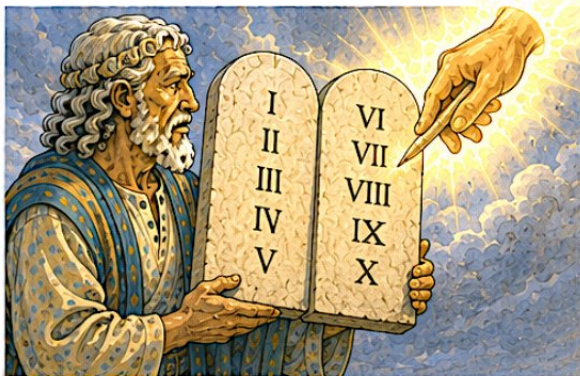
- 4** De mensen waren diep onder de indruk. Zij zagen dat God heilig is.

- 5** Mozes ging opnieuw de berg op om Gods woorden te ontvangen.

- 6** God schreef de Tien Geboden op twee stenen platen.

- 7** Deze woorden zouden het volk helpen om dicht bij God te leven.

Hoofdstuk 16 Het gouden kalf

1 Mozes bleef lange tijd op de berg Sinaï. Hij sprak daar met God.

2 Beneden begon het volk ongeduldig te worden.

3 De mensen zeiden tegen Aäron: "Wij weten niet wat er met Mozes is gebeurd."

4 Maak voor ons een god die ons verder kan leiden."

5 Aäron vroeg de mensen om hun gouden sieraden. Hij smolt het goud en maakte er een beeld van: een gouden kalf.

6 De mensen riepen: "Dit is onze god die ons uit Egypte heeft geleid!"

7 Zij vierden feest en vergaten de Heer.

8 God zag wat er gebeurde. Hij zei tegen Mozes: "Ga snel naar beneden. Het volk is Mij ongehoorzaam geworden."

Hoofdstuk 16

Het gouden kalf

1 Mozes daalde de berg af met de twee stenen platen waarop God de Tien Geboden had geschreven.

2 Toen hij het gouden kalf en het feest zag, werd hij erg verdrietig en boos.

3 Hij gooide de stenen platen op de grond. Ze braken in stukken.

4 Mozes liet het gouden kalf verbranden en tot stof vermalen.

5 Daarna sprak hij met Aäron. Aäron probeerde uit te leggen wat er was gebeurd.

6 Mozes bad voor het volk. Hij vroeg God om hen niet los te laten.

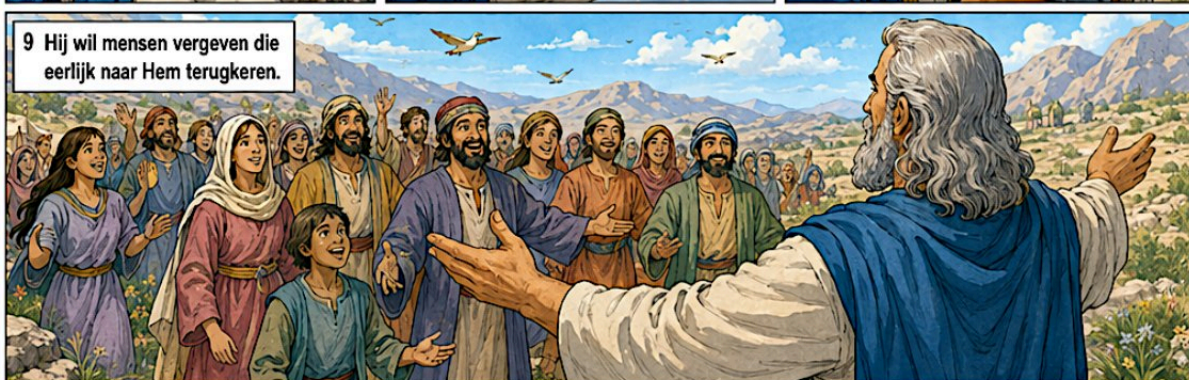
7 God luisterde naar het gebed van Mozes. Hij gaf Mozes twee nieuwe stenen platen.

8 Opnieuw schreef God daarop de Tien Geboden. Zo liet God zien dat Hij genadig is.

9 Hij wil mensen vergeven die eerlijk naar Hem terugkeren.

Hoofdstuk 17

De tabernakel

1 God had het volk Israël uit Egypte bevrijd. Hij had hun de Tien Geboden gegeven.

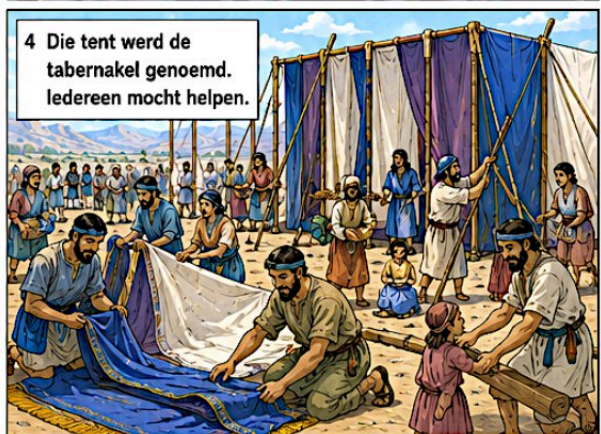
2 Ook had Hij hun vergeven na het verhaal van het gouden kalf.

3 Nu gaf God Mozes een nieuwe opdracht. Hij zei: "Laat een heilige tent voor Mij maken. Dan zal Ik bij jullie wonen."

4 Die tent werd de tabernakel genoemd. Iedereen mocht helpen.

5 Mensen brachten goud, zilver, koper, mooie stoffen, hout en en kostbare materialen.

6 Zij gaven vrijwillig van wat zij hadden. Al snel was er zelfs meer dan genoeg.

7 Vakmensen maakten alles precies zoals God had gezegd.

8 Er kwam een grote voorhof.

Hoofdstuk 17

De tabernakel

1 In de tabernakel stonden verschillende bijzondere voorwerpen. Er was een gouden kandelaar.

2 Er stond een tafel met toonbroden. Ook was er een reukofferaltaar.

3 Helemaal achterin was het Allerheiligste. Daar stond de Ark van het verbond. In de ark lagen de stenen platen met de Tien Geboden.

4 Boven op de ark stonden twee gouden engelen. Dat liet zien dat God heilig is.

5 Toen alles klaar was, gebeurde er iets bijzonders. Een wolk daalde neer op de tabernakel.

6 De heerlijkheid van de Heer vulde de tent. Iedereen wist: God is bij ons.

7 Wanneer de wolk verder trok, brak het volk het kamp op. Bleef de wolk staan, dan bleef ook het volk op die plaats.

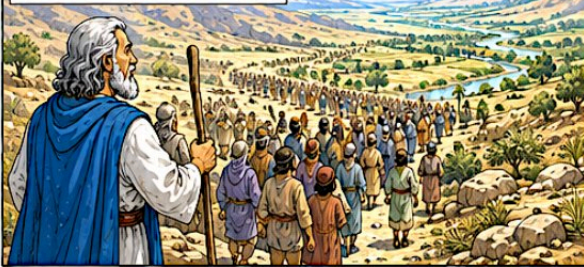
8 Zo leidde God Zijn volk iedere dag.

Hoofdstuk 18

Twaalf verspieters

1 Na lange tijd in de woestijn kwam het volk dicht bij het land Kanaän.

2 Dat was het land dat God aan Israël had beloofd.

3 Mozes koos twaalf mannen uit. Uit iedere stam ging één verspieder mee.

4 Hun opdracht was eenvoudig. Bekijk het land. Kijk hoe de steden er uitzien. Onderzoek of het land vruchtbaar is.

5 Veertig dagen trokken de mannen door Kanaän. Zij zagen vruchtbare akkers,

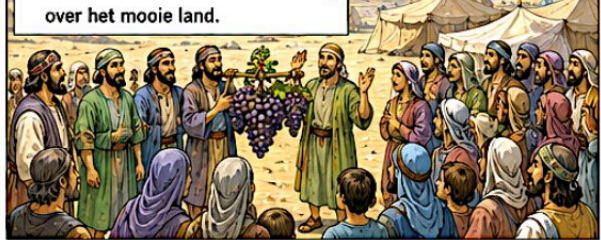
6 wijngaarden en olijfbomen. Zelfs namen zij een enorme druiventros mee.

7 Twee mannen moesten hem samen aan een draagstok dragen.

8 Toen de verspieters terugkwamen, vertelde iedereen vol bewondering over het mooie land.

9 Maar daarna veranderde de stemming. Tien verspieters zeiden: "Het land is prachtig. Maar de steden zijn sterk.

Hoofdstuk 18

Twaalf verspieters

1 Er wonen reuzen. Wij kunnen dat land nooit veroveren.

2 Het volk werd bang. Iedereen begon te mopperen.

3 Sommigen wilden zelfs terug naar Egypte. Maar twee verspieters dachten anders.

4 Hun namen waren Jozua en Kaleb.

5 Zij zeiden: "God heeft dit land aan ons beloofd. Als wij op Hem vertrouwen, zal Hij ons helpen."

6 Toch luisterde het volk naar de tien bange verspieters. Ze geloofden hun angst meer dan Gods belofte.

7 God werd verdrietig. Hij zei dat deze generatie het beloofde land niet zou binnengaan.

8 Alleen Jozua en Kaleb zouden het later wel mogen zien. Het volk moest nog veertig jaar door de woestijn trekken.

9 Niet omdat God Zijn belofte vergat. Maar omdat het volk Hem niet vertrouwde.

Hoofdstuk 19

Veertig jaar in de woestijn

1 Omdat het volk God niet had vertrouwd, begon een lange reis door de woestijn. Niet een paar weken. Niet een paar maanden. Maar veertig jaar.

2 Veel mensen vonden dat moeilijk. Toch liet God Zijn volk niet in de steek.

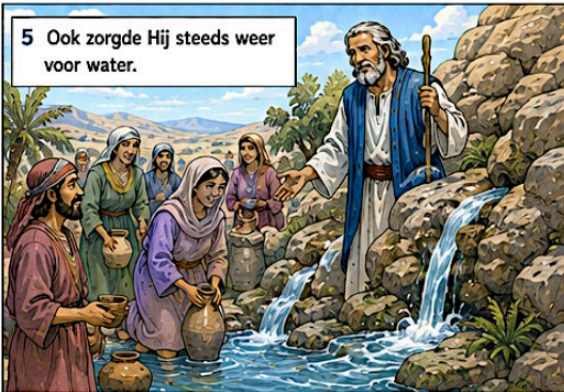
3 Overdag wees een wolkkolom de weg. 's Nachts gaf een vuurkolom licht.

4 Iedere morgen lag er manna op de grond. Iedere dag gaf God eten.

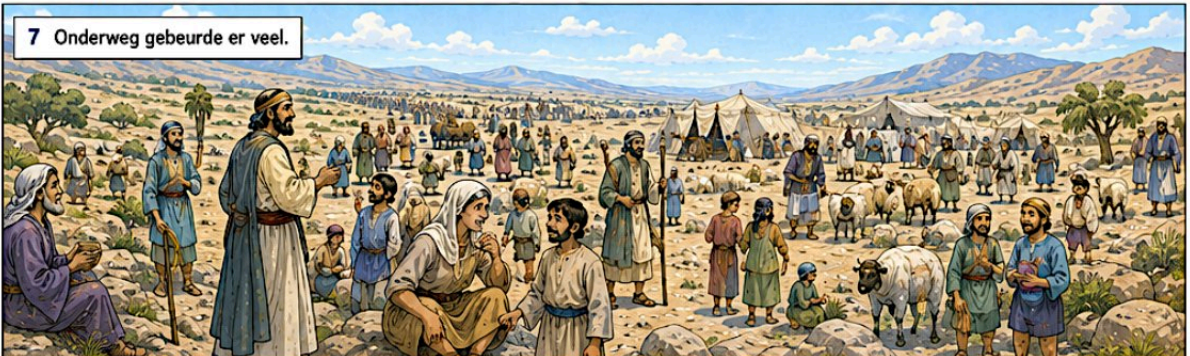
5 Ook zorgde Hij steeds weer voor water.

6 Hun kleren versleten niet. Hun sandalen bleven heel. God bleef voor Zijn volk zorgen.

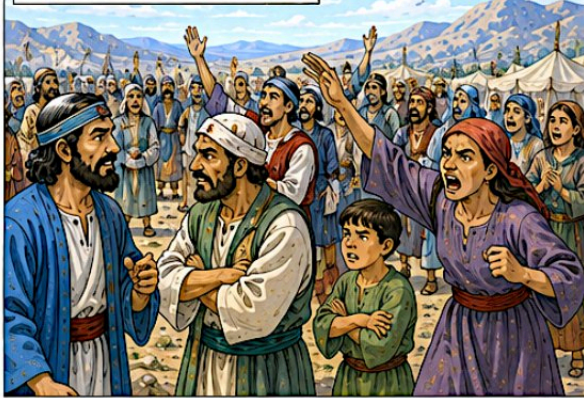
7 Onderweg gebeurde er veel.

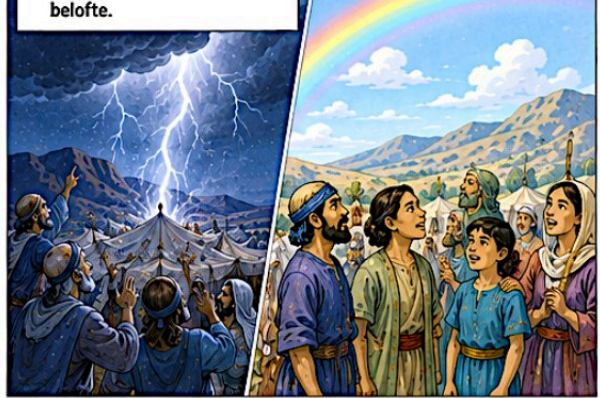
Hoofdstuk 19

Veertig jaar in de woestijn

1 Soms luisterden de mensen naar God. Maar vaak begonnen zij weer te mopperen.

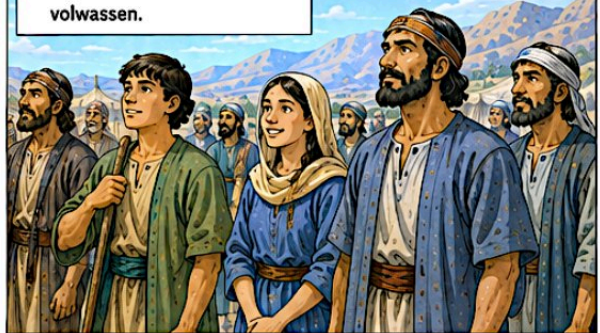
2 Toch bleef God geduldig. Hij strafte het kwaad. Maar Hij bleef ook trouw aan Zijn belofte.

3 Langzaam groeide een nieuwe generatie op.

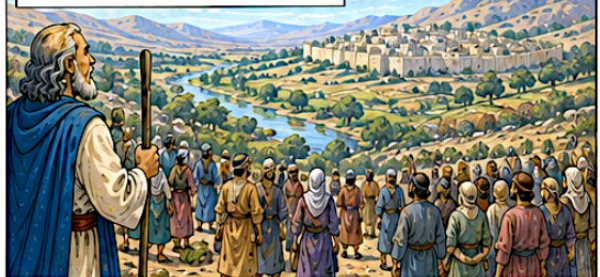
4 De kinderen die uit Egypte waren vertrokken, werden volwassen.

5 Zij leerden dat God altijd voor hen zorgde.

6 Na veertig jaar kwamen zij eindelijk dicht bij het beloofde land.

7 God had Zijn volk al die tijd veilig geleid.

8 Zijn belofte was niet veranderd.

Hoofdstuk 20

De koperen slang

1 Het volk Israël trok verder door de woestijn. De reis duurde al heel lang.

2 Opnieuw begonnen de mensen te mopperen. Zij klaagden over God en over Mozes.

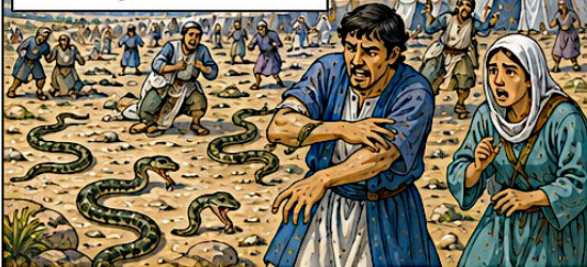
3 "Waarom hebt u ons uit Egypte gehaald?" zeiden zij. "Hier is geen goed eten en geen goed water."

4 Wij zijn dit manna zat." God werd verdrietig omdat het volk Hem steeds weer afwees.

5 Toen kwamen er giftige slangen in het kamp. Veel mensen werden gebeten.

6 Sommigen stierven. Nu begreep het volk dat het verkeerd had gedaan.

7 De mensen gingen naar Mozes. Zij zeiden: "Wij hebben gezondigd."

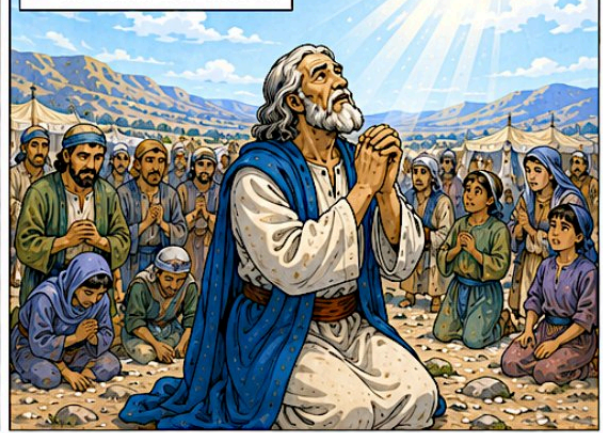
Hoofdstuk 20

De koperen slang

1 Bid alstublieft tot de Heer dat Hij de slangen wegneemt."

2 Mozes bad voor het volk.

3 God gaf een bijzondere opdracht. Hij zei: "Maak een slang van koper en zet die op een hoge paal."

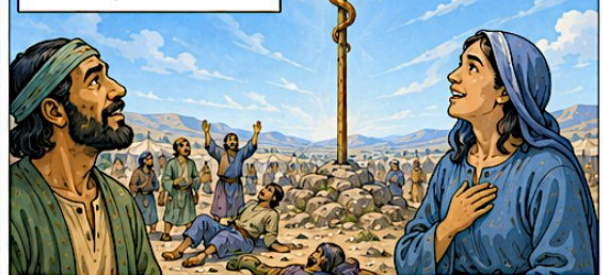
4 "Iedereen die door een slang is gebeten en naar de koperen slang kijkt, zal blijven leven."

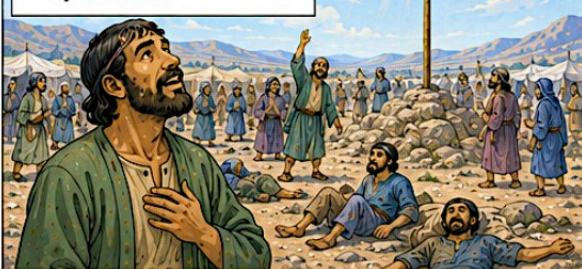
5 Mozes deed precies wat God had gezegd. De koperen slang werd hoog op een paal gezet.

6 Wie vol vertrouwen naar de slang keek, bleef leven.

7 Niet omdat de koperen slang bijzondere kracht had. Maar omdat God had beloofd dat Hij zou redden.

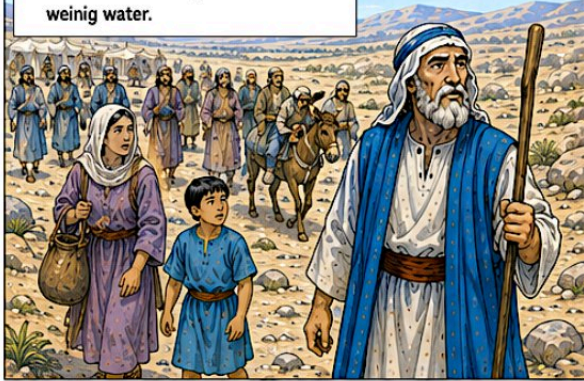
8 Zo liet God opnieuw zien dat Hij genadig is. Hij wil mensen redden die op Hem vertrouwen.

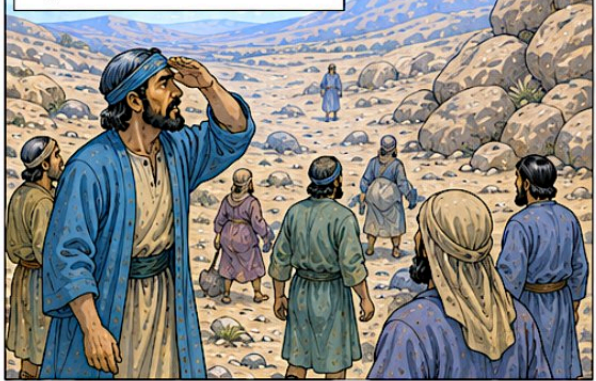
Hoofdstuk 21

Water uit de rots

1 Het volk Israël trok al heel lang door de woestijn. De reis was zwaar. Soms was er weinig eten en soms weinig water.

2 Op een dag kwamen de Israëlieten op een plek waar helemaal geen water was.

3 Al snel begonnen de mensen te klagen. Ze werden boos op Mozes en Aäron.

4 Ze riepen: "Waarom hebben jullie ons uit Egypte gehaald? Hier zullen wij en onze dieren van dorst sterven!"

5 Mozes en Aäron gingen naar de tent van ontmoeting. Ze knielden neer en baden tot God.

6 Toen verscheen de heerlijke glans van de HEERE.

7 God zei tegen Mozes: "Neem je staf mee. Roep het volk bij elkaar. Spreek daarna tegen de rots. Dan zal er water uit de rots komen."

8 Mozes nam de staf, zoals God had gezegd. Hij riep het volk bijeen.

Hoofdstuk 21

Water uit de rots

1 Maar Mozes was erg boos geworden. Hij zei: "Luister, opstandige mensen! Moeten wij soms water voor jullie uit deze rots laten komen?"

2 Daarna sloeg Mozes met zijn staf twee keer tegen de rots.

3 Meteen stroomde er veel water uit de rots. Iedereen kon drinken. Ook alle dieren kregen genoeg water.

4 Toch was God niet tevreden. Mozes had niet gedaan wat God had gezegd.

5 God had gezegd dat hij tegen de rots moest spreken.

6 Maar Mozes sloeg erop en gaf de mensen de indruk dat hij en Aäron het wonder deden.

7 Daarom zei God tegen Mozes en Aäron: "Jullie hebben Mij niet genoeg vertrouwd voor het volk."

8 Daarom zullen jullie het volk niet het beloofde land binnenbrengen."

9 Dat was een verdrietige boodschap voor Mozes. Toch bleef hij God dienen en het volk leiden.

Hoofdstuk 22

De nieuwe generatie

1 Veertig jaar lang had het volk Israël door de woestijn gereisd.

2 De mensen die uit Egypte waren vertrokken, waren bijna allemaal gestorven. Dat was verdrietig.

3 Zij hadden God vaak niet vertrouwd en daarom mochten zij het beloofde land niet binnengaan.

4 Maar God was Zijn belofte niet vergeten. Ondertussen was er een nieuwe generatie opgegroeid.

5 Veel jonge mensen hadden Egypte nooit gezien. Zij waren geboren tijdens de reis door de woestijn.

6 Toch hadden zij iedere dag gezien hoe God voor Zijn volk zorgde.

7 Iedere morgen lag er manna.

8 God gaf water als het nodig was.

Hoofdstuk 22

De nieuwe generatie

1 Overdag wees de wolkkolom de weg en 's nachts gaf de vuurkolom licht.

2 Hun kleren waren niet versleten en hun sandalen bleven heel.

3 Nu stonden zij aan de grens van het beloofde land.

4 Mozes liet het volk opnieuw tellen. Zo wist iedere stam hoeveel mensen er waren.

5 Ook verdeelde hij alvast het land dat God hun zou geven. Iedereen moest weten dat God Zijn beloften echt zou waarmaken.

6 Mozes wist dat hij zelf het land niet zou binnengaan. Toch was hij niet jaloers of boos.

7 Hij was blij dat Gods werk doorging. Gods plan hing niet af van één mens.

8 Zijn plan ging verder, van ouders naar kinderen en van generatie op generatie.

Hoofdstuk 23

De laatste toespraken

1 Het volk Israël stond aan de grens van het beloofde land. Na veertig jaar reizen was het moment bijna gekomen.

2 Mozes wist dat hij niet met het volk zou meegaan. God had hem verteld dat hij zou sterven voordat Israël het land binnenging.

3 Daarom riep Mozes alle Israëliëten bij elkaar. Hij hield lange toespraken.

4 Hij vertelde nog één keer alles wat God had gedaan. Hij herinnerde het volk aan de bevrijding uit Egypte,

5 aan de doortocht door de Rode Zee

6 en aan de lange reis door de woestijn.

7 Mozes zei: "Vergeet nooit wat God voor jullie heeft gedaan."

8 Hij vertelde opnieuw de Tien Geboden. Ook legde hij uit waarom God deze wetten had gegeven.

Hoofdstuk 23

De laatste toespraken

1 Niet om het leven moeilijk te maken, maar om het volk te leren hoe zij dicht bij God konden leven.

2 Toen sprak Mozes woorden die de Israëlieten nooit meer zouden vergeten:

3 "Heb de Heer, jouw God lief met heel je hart, met heel je ziel en met al je kracht."

4 Mozes zei ook dat ouders hun kinderen over God moesten vertellen. Thuis, onderweg, als zij gingen slapen en als zij weer opstonden.

5 God moest niet alleen een plaats hebben in de tempel. Hij wilde wonen in het hart van Zijn volk.

6 Aan het einde van zijn toespraak gaf Mozes het volk een keuze.

7 "Vandaag mogen jullie kiezen. Willen jullie leven met God of zonder Hem? Kies voor het leven."

8 Kies ervoor om de HEERE lief te hebben en Hem te gehoorzamen."

9 Mozes wist dat alleen God mensen echt kon veranderen. Toch bleef hij het volk oproepen om op God te vertrouwen.

Hoofdstuk 24

Jozua wordt leider

1 Mozes was honderdtwintig naar oud geworden. Hij wist dat zijn taak bijna voorbij was.

2 God had hem verteld dat hij het beloofde land niet zou binnengaan. Toch maakte Mozes zich niet druk om zichzelf.

3 Hij dacht aan het volk. Mozes bad tot God: "HEERE, wijs alstublieft een nieuwe leider aan."

4 Iemand die voor het volk kan zorgen en hen de goede weg wijst."

5 God antwoordde meteen. Hij zei: "Jozua, de zoon van Nun, is de man die Ik heb uitgekozen. Mijn Geest is met hem."

6 Jozua was geen onbekende. Al vroeg had Jozua laten zien dat hij op God vertrouwde.

7 Toen de Amalekieten in de woestijn tegen Israël vochten, stond Mozes boven op een heuvel met de staf van God in zijn handen.

8 Zolang Mozes zijn handen omhooghield, won Israël de strijd. Maar zijn armen werden moe.

9 Toen gingen Aäron en Jozua naast hem staan. Zij hielpen Mozes om zijn handen omhoog te houden totdat de zon onderging.

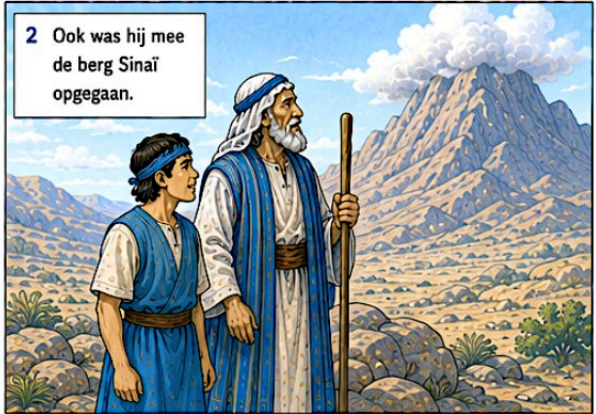
Hoofdstuk 24

Jozua wordt leider

1 Zo gaf God Israël de overwinning. Jozua had toen al geleerd dat de overwinning niet kwam door menselijke kracht, maar door Gods hulp.

2 Ook was hij mee de berg Sinaï opgegaan.

3 Hij was één van de twaalf verspieders geweest. Samen met Kaleb had hij God vertrouwd toen de andere verspieders bang waren.

4 Nu was de tijd gekomen dat hij de leiding zou overnemen. Mozes riep de priester Eleazar, Jozua en het hele volk bijeen.

5 Voor de ogen van iedereen legde Mozes zijn handen op Jozua. Zo liet hij zien dat God Jozua had uitgekozen om de nieuwe leider van Israël te zijn.

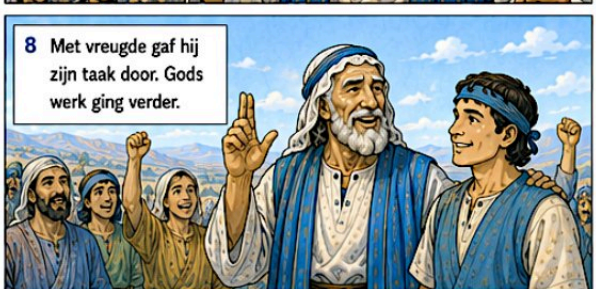
6 Daarna sprak Mozes bemoedigende woorden. "Wees sterk en moedig. Wees niet bang. De HEERE Zelf zal met je meegaan. Hij zal je nooit verlaten."

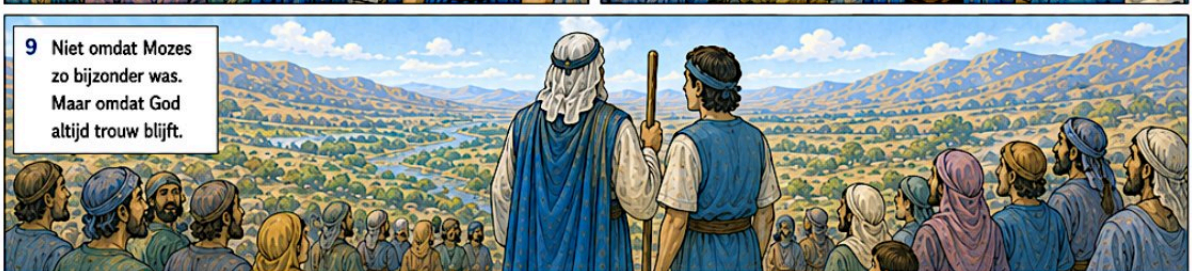
7 Het volk zag dat Mozes niet jaloers was. Hij hield niet vast aan zijn eigen plaats.

8 Met vreugde gaf hij zijn taak door. Gods werk ging verder.

9 Niet omdat Mozes zo bijzonder was. Maar omdat God altijd trouw blijft.

Hoofdstuk 25

Mozes op de berg Nebo

1 De tijd van Mozes was gekomen. God zei tegen hem: "Ga naar de berg Nebo.

2 Vanaf die berg mag je het land Kanaän zien. Daarna zul je sterven."

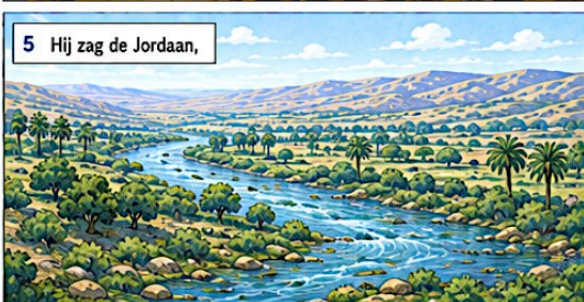
3 Mozes gehoorzaamde. Hij beklom de hoge berg Nebo. Boven op de berg stond hij alleen met God.

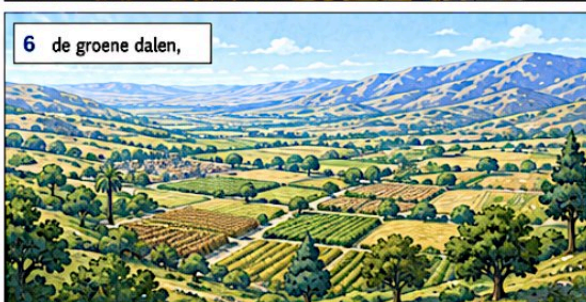
4 Vanaf de top liet God hem het hele beloofde land zien.

5 Hij zag de Jordaan,

6 de groene dalen,

7 de heuvels, de steden

8 en de velden.

9 Het was het land dat God vele jaren eerder aan Abraham, Isaak en Jakob had beloofd.

10 Toen zei God: "Dit is het land dat Ik aan Mijn volk zal geven."

Hoofdstuk 25

Mozes op de berg Nebo

1 Jij hebt het nu gezien, maar je zult het niet binnengaan."

2 Dat moet een moeilijk moment zijn geweest voor Mozes.

3 Veertig jaar lang had hij het volk geleid. Hij had zoveel meegemaakt. Hij had gehoopt samen met het volk het beloofde land binnen te trekken.

4 Toch klaagde Mozes niet. Hij vertrouwde God. Hij wist dat God altijd doet wat Hij belooft.

5 Daar, op de berg Nebo, stierf Mozes. De HEERE Zelf zorgde voor hem.

6 Niemand weet waar zijn graf is. Mozes werd honderd-twintig jaar oud. De Bijbel zegt dat hij nog sterk was.

7 Zijn ogen waren goed en zijn kracht was niet verdwenen.

8 Het volk Israël hilde dertig dagen om Mozes. Zij waren hun grote leider kwijt.

9 Maar God liet Zijn volk niet alleen. Jozua nam de leiding over, precies zoals God had beloofd.

10 Zo ging Gods werk verder.

Hoofdstuk 26

Wat kunnen wij van Mozes leren

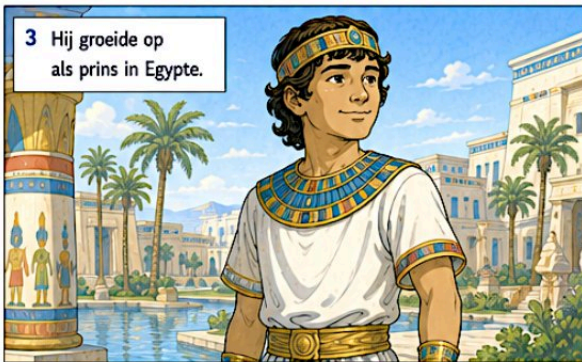
1 Mozes leefde ongeveer 3500 jaar geleden. Toch spreken zijn woorden vandaag nog steeds tot mensen.

2 Hij werd geboren in een tijd waarin babyjongens gedood moesten worden. Maar God beschermde hem.

3 Hij groeide op als prins in Egypte.

4 Later moest hij vluchten naar de woestijn. Daar leerde hij dat God gewone mensen kan gebruiken.

5 Bij de brandende struik riep God hem om Zijn volk uit Egypte te bevrijden. Mozes voelde zich klein en onzeker.

6 Hij zei dat hij niet goed kon spreken. Toch beloofde God: "Ik zal met je meegaan." Dat veranderde alles.

7 Mozes stond tegenover de machtige farao.

8 Hij leidde het volk door de Rode Zee.

9 Op de berg Sinaï ontving hij de Tien Geboden.

Hoofdstuk 26

Wat kunnen wij van Mozes leren

1 Veertig jaar lang bleef hij het volk leiden door de woestijn. Dat was niet altijd gemakkelijk. Het volk klaagde vaak.

2 Soms luisterde het niet naar God. Ook Mozes maakte fouten. Daarom mocht hij het beloofde land niet binnengaan.

3 Toch bleef hij God vertrouwen. Aan het einde van zijn leven gaf hij de leiding door aan Jozua.

4 Daarna mocht hij het beloofde land van een afstand zien.

5 God gebruikt gewone mensen. Mozes dacht dat hij niet goed genoeg was. Toch gebruikte God hem op een bijzondere manier.

Wat kunnen wij leren van Mozes?

6 Vertrouw op God. Mozes wist vaak niet hoe het verder moest. Maar steeds hielp God hem.

7 Blijf dicht bij God. Mozes sprak vaak met God. Daarom kreeg hij kracht om door te gaan.

8 Geef niet op. Veertig jaar lang bleef Mozes zijn taak doen, ook wanneer het moeilijk was.

9 Denk niet alleen aan jezelf. Mozes bad steeds weer voor het volk. Hij hield van de mensen die God aan hem had toevertrouwd.

